

Isten szereti az igazságot

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: 2Mózes 32:14; 5Mózes 32:4; Zsoltárok 33:5; 85:11; Máté 5:43-48; Titusz 1:2; Jakab 1:17

„Hanem azzal dicsekedjék, aki dicsekedik, hogy értelmes és ismer engem, hogy én vagyok az Úr, aki kegyelmet, ítéletet és igazságot gyakorlok a földön; mert ezekben telik kedvem, azt mondja az Úr” (Jer 9:24).

Az ókori Közel-Kelet népei nemcsak szeszélyesnek, erkölcstelennek, kiszámíthatatlannak tartották „isteneiket”, hanem azt képzelték, hogy olyan atrocitásokat is megkövetelnek tőlük, mint például gyermekáldozatokat. A pogányok azonban még ezek után sem számíthattak a kegyükre, ezért nem mertek szembeszállni törzsi „isteneik” akaratával.

5Móz 32:17 szerint az ilyen „istenek” mögött démonok álltak (lásd még 1Kor 10:20-21). Kultuszukra jellemző volt a követelőzés, és közben az emberek hatalmas lelki, erkölcsi sötétségben maradtak.

A démoni erők össze sem hasonlíthatók a Biblia Istenével. Jahve tökéletesen jó, a jelleme nem változik. Csakis állandó jósága miatt lehet reményünk most és az örökkévalóságra nézve.

Éles ellentétben az ókori világ bálványaival, sőt a mai „istennel” is, Jahve komolyan odafigyel a gonoszságra, a szenvedésre, az igazságtalanságra és az elnyomásra – mindezeket állandóan és félreérthetetlenül elítéli, és egy nap majd el is törli.

SZERETET ÉS IGAZSÁG

Az egész Szentírásban együtt jár a szeretet az igazsággal. Az igazi szeretet megköveteli az igazságot, és igazságot csak szeretettel lehet szolgáltatni, meghatározni. Nem vagyunk hozzászokva, hogy erre a két fogalomra együtt gondoljunk, csak azért, mert az emberiség mindkettőt nagy mértékben elferdítette.

Olvassuk el Zsolt 33:5, 85:11, 89:15, Ézs 61:8 és Jer 9:24 verseit! Hogyan világitanak rá ezek az igék Isten igazságszeretetére?

Ezek a versek egyértelműen kifejezik, hogy Isten szereti az igazságot (Zsolt 33:5; Ézs 61:8). A Szentírásban elválaszthatatlanul összetartozik a szeretet és az igazság, Isten szeretete és igazsága együtt jár. Ő komolyan tördök azzal, hogy igazság legyen a földön.

Jó oka volt tehát a prófétáknak, hogy következetesen felszólaljanak mindennemű igazságtalanság ellen, beleértve az igazságtalan törvényeket, hamis mércéket, a szegények, az özvegyek és a sebezhetők elnyomását. Az emberek különféle gonoszságokat és igazságtalanságokat követnek el, Isten azonban következetesen „*kegyelmet, ítéletet és igazságot*” (Jer 9:24) gyakorol a földön. Ebből következik, hogy Isten hűségesei az egész Szentírásban alig várják az isteni ítéletet, úgy, mint ami nagyon jó, mert az Úr megbünteti a gonoszságok elkövetőit és az elnyomókat, az igazságtalanságok és elnyomás áldozatainak pedig igazságot, szabadulást hoz.

Isten uralmának fundamentuma az igazság és az igazságosság. Szereteten alapuló kormányzása igazságos, más, mint a korrump világi uralmak, amelyek az egyéni nyereség és személyes hatalom érdekében gyakran folytonossá teszik az igazságtalanságot. Istenben „*Irgalmasság és hűség összetalálkoznak, igazság és békesség csókolgatják egymást*” (Zsolt 85:11).

Isten világossá teszi, hogy mit vár tőlünk: „*Megmondta neked, ó, ember, hogy mi a jó, és mit kíván tőled az ÚR: csak azt, hogy igazságot cselekedjél, szeresd az irgalmasságot, és alázatosan járj Istennel*” (Mik 6:8, ÚRK). Jellemének központi része a szeretet, valamint az abból fakadó igazság és irgalom.

Milyen példákat látunk most arra, hogy az emberek elferdítik az igazságot? Miért ne várnánk hát, hogy Isten elhozza a tökéletes igazság napját!?

ISTEN CSAK JÓ ÉS IGAZSÁGOS

Isten nemcsak egyszerűen azt állítja, hogy szereti az igazságot és az igazság szeretetére, igaz életre hív, hanem Ő maga tökéletes és megingathatatlan példát is szolgáltat ezekre a jellemtulajdonságokra. A Szentírás tanítása szerint Isten csakis szent, hűséges, igazságos és szeretetteljes. Mindig azt teszi, ami szeretetből fakad, igaz és igazságos, soha semmi rosszat nem követ el.

Olvassuk el 5Móz 32:4 és Zsolt 92:16 verseit! Mit tudhatunk meg ezekből Isten hűségéről és igazságosságáról?

Többek között ezek a versek is azt hirdetik, hogy Isten igazságos és szeretetteljes, „*nincsen hamisság benne*” (Zsolt 92:16; vö. 25:8; 129:4)! Isten „*nem cselekszik hamisságot, ítéletét minden reggel napfényre hozza*” (Zof 3:5, ÚRK). Figyeljük meg az éles ellentétet Isten és azok jelleme között, akik az igazságtalanságot szeretik!

Isten tudja, hogy mi a legjobb mindenkinek, azt is akarja, ami a legjobb mindenkinek. Folyamatosan azért cselekszik, hogy az összes érintett számára a legjobb végeredményt biztosítsa.

Olvassuk el Zsolt 9:8-9 és 145:9-17 verseit! Mit tanítanak Istenről ezek a szakaszok?

A Biblia Istene „*igaz bíró*” (Zsolt 7:12), nem lakhat nála gonoszság (Zsolt 5:5); „*az Isten világoosság és nincsen benne semmi sötétség*” (1Jn 1:5). Jósága tökéletes, Ő „*gonoszsággal nem kísérhető*” (Jak 1:13; vö. Hab 1:13).

Isten jósága és dicsősége tehát elválaszthatatlanul összekapcsolódik. Sokan a hatalom bűvöletében élnek, a mindenható Isten azonban csak igazsággal és szeretettel gyakorolja hatalmát. Nem véletlen, hogy amikor Mózes megkérte: „*mutasd meg nekem dicsőségedet*”, Isten így felelt: „*Megteszem, hogy elvonuljon előtted egész fenségem [a héberben: jóságom]*” (2Móz 33:18-19).

Miért engedi a jóságos Isten, hogy ennyi gonoszság történjen a világon? Beszéljessünk erről a csoportban!

ISTEN VÁLTOZATLAN JELLEME

Olvassuk el Mal 3:6 és Jak 1:17 verseit! Mit tudhatunk meg ezekből Isten jelleméről?

Isten kijelenti: „*én, az Úr, meg nem változom*” (Mal 3:6). Vannak, akik ezt úgy értik, hogy Ő semmilyen tekintetben nem változik. Viszont a vers többi része és a közvetlen környezete rávilágít, hogy itt Isten *erkölcsi változatlanságáról* van szó. Hozzánk való viszonyulása változhat, hiszen kijelenti: „*Jákób fiai, nem semmisültök meg*” (ÚRK)! A következő versben pedig így szól népéhez: „*Térjetez hozzám, és én is hozzáatok térek*” (Mal 3:7)!

Isten oda-vissza ható kapcsolatba lép teremtményeivel, miközben a jelleme állandó marad. Ezt erősíti meg Jak 1:17 verse is azzal, hogy minden jó és tökéletes ajándék Istentől származik, akinél nincs változás. Istentől semmiféle rossz nem ered.

A Szentírás ismételten azt tanítja itt és másutt is, hogy Isten jelleme változatlan, más szóval a Biblia következetesen képviseli Isten *erkölcsi változatlanságát*. Ezzel együtt valóságos kapcsolatba léphet és lép is a teremtményeivel, reagál arra, amit tesznek, de mindig szeretettel és igazsággal.

Mit tanítanak Istenről 2Tim 2:13, Tit 1:2 és Zsid 6:17-18 versei?

Isten nem tagadhatja meg magát, soha nem hazudik, ígéretei megtörhetetlenek. Bízhatunk abban, hogy a Biblia Istene ugyanaz, aki (Krisztusban) készségesen odaadta önmagát értünk a kereszten. Fenntartások nélkül bízhatunk benne, azért tekinthetünk bizalommal és reménnyel a jövőbe, mert ahogy Zsid 13:8 fogalmaz: „*Jézus Krisztus tegnap és ma és örökké ugyanaz*” (Zsid 13:8).

Hogyan tanulhatunk meg bízni Isten jóságában még akkor is, ha borzasztóan rosszul alakulnak a dolgok az életünkben? Hogyan segít ebben a kereszten függő Isten képe?

MEGBÁNHAT VALAMIT ISTEN?

Gyakorolhat Isten „megbánást”? Ha igen, akkor ez mit jelent? Amint látuk, a jelleme soha nem változik, viszont egyes bibliaszövegek kijelentik, hogy van, amit „abbahagy”, „megállít”, „megbán”. A megbánás része – legalábbis emberi viszonylatban –, hogy elismerjük: valamit rosszul tettünk. Hogyan ábrázolhatja tehát néhány igevers úgy Istent, mint aki „megbán” valamit?

Vessük össze 2Móz 32:14 és Jer 18:4-10 verseit! Mit értsünk tehát azon, hogy Isten *abbahagy* vagy *megbán* valamit?

Több más igehely mellett itt is úgy áll előttünk Isten, mint aki a nép bűnbánatának és a közbenjárásnak a hatására megállítja az ítéletet. Megígéri, hogy ha a nép elfordul gonoszságától, Ő is elfordul a tervezett ítélet végrehajtásától. Az egész Szentírásban gyakran előkerülő téma, hogy az ember bűnbánatára válaszul Isten eláll az ítélet végrehajtásától.

4Móz 23:19 és 1Sám 15:29 versei szerint van, hogy Isten megváltozik vagy megbán valamit?

Konkrétan azt olvassuk, hogy Isten „*nem ember..., hogy valamit megbánjon*” (1Sám 15:29); „*Isten nem ember, hogy hazudjék, és nem embernek fia, hogy megváltozzék. Mond-e ő valamit, hogy meg ne tenné? Ígér-e valamit, hogy ne teljesítené*” (4Móz 23:19, ÚRK)? Más igehelyekkel összevetve nem érthetjük úgy ezeket a szakaszokat, mintha Isten soha „nem bánna meg” semmit, inkább ezek a kijelentések azt fejezik ki, hogy az Ő „megbánása” nem olyan, mint az embereké. Mindig betartja az ígérését, és amikor változtat az eljárásán, ha az emberek megbánást tanúsítanak, azt kizárólag jósága és Igéje szerint teszi. A megtérés után eláll az ítélettől, éppen azért, mert jó, igaz, szeretettel és könyörülettel teljes a jelleme.

Mi a jelentősége az isteni „megbánás” bibliai bemutatásának? Mit tudhatunk meg ebből Isten jellemének állandóságáról, miközben őszinte, oda-vissza ható kapcsolatba lép teremtményeivel – és ez valójában az Ő tetteire is hat?

RAGASZKODJ A SZERETETHEZ ÉS AZ IGAZSÁGHOZ!

A Szentírás következetesen azt tanítja, hogy „az ÚR, a te Istened az Isten; hűséges Isten ő, aki megtartja szövetségét és az irgalmasságot ezerízíg azok iránt, akik szeretik őt, és megtartják parancsolatait” (5Móz 7:9, ÚRK). Jóságos és szeretettel teljes jellemét Jézus mutatta be legjobban a kereszten (lásd Róm 3:25-26; 5:8). A Zsoltárokból ezt olvassuk: „jó az Úr, örökkévaló az ő kegyelme, és nemzedékről nemzedékre való az ő hűsége” (Zsolt 100:5; vö. 89:3)! Tehát megbízhatunk benne, csak jó ajándékokat ad gyermekeinek (Jak 1:17; vö. Lk 11:11-13). Valójában még azoknak is jót ad, akik ellenségnek látják.

Mt 5:43-48 szakasza mit mond Isten csodálatra méltó szeretetéről? Jézus tanításának a fényben hogyan viszonyuljunk az emberekhez?

Máté 5. fejezete Isten szeretetét állítja elénk a tökéletes szeretet mintájaként. A tökéletességet el nem érő szeretet csak azokra irányul, akiktől szeretetet kap. Isten azonban azokat is szereti, akik gyűlölik Őt, akik az ellenségeinek mondják magukat. Isten szeretete teljes, ezért tökéletes.

Isten szeretete és kegyelme messze túlmegy minden elképzelhető elváráson, de soha nem nyomja el az igazságot és nem is száll szembe vele. Ellenkezőleg! Összekapcsolja az igazságot és a kegyelmet (Zsolt 85:11). A Biblia így tanít: „őrizd meg az irgalmasságot és az ítéletet, és bízzál szüntelen a te Istenedben” (Hós 12:6; vö. Lk 11:42).

Isten tesz majd tökéletes igazságot, amikor „igazságos ítélete nyilvánvalóvá lesz” (Róm 2:5, ÚRK). A megváltottak végül így fognak énekelni: „Nagyok és csodálatosak a te tetteid, mindenható Úristen, igazságosak és igazak a te utaid, nemzetek Királya! Ki ne félne téged, Uram, és ki ne dicsőítsen a te nevedet, hiszen egyedül te vagy szent! Mert a pogányok eljönnek mind, és leborulnak előtted, mert igazságos ítéleteid nyilvánvalóvá lettek” (Jel 15:3-4, ÚRK; vö. 19:1-2).

„Uram, te vagy Istenem, magasztallak, dicsérem nevedet, mert csodát cselekedtél, rég elgondolt tanácsod hűség és igazság” (Ézs 25:1, ÚRK). Hogyan tanulhatjuk meg nehéz időkben is dicsőíteni Istent? Hogyan dicsőítheti Őt az életünk azzal, hogy befolyási körünkben az igazságot munkáljuk?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Ellen G. White: *Jézushoz vezető út*. Budapest, 2008, Advent Irodalmi Műhely, „Isten szeretete az emberek iránt” c. fejezet, 7-12. o.

„Isten lénye Igéjében nyilatkozik meg. Amikor Mózes kérte: »...*mutasd meg nekem a te dicsőségedet*« (2Móz 33:18), az Úr így válaszolt: »*Megteszem, hogy az én dicsőségem a te orcád előtt menjen el...*« (2Móz 33:19). Ez az Ő dicsősége. »*És az Úr elvonula öelőtte és kiáltotta: Az Úr, az Úr, irgalmas és kegyelmes Isten, késedelmes a haragra, nagy irgalmasságú és igazságú. Aki irgalmas marad ezerízíglén; megbocsát hamisságot, vétket és bűnt*« (2Móz 34:6-7). Jónás hasonló szavakkal juttatta kifejezésre érzelmeit. »*Tudtam, hogy te irgalmas és kegyelmes Isten vagy, nagy türelmű és nagy irgalmasságú*« (Jón 4:2).

Az Úr eget és Földet betöltő szeretetének megszámlálhatatlan bizonyítékai von magához bennünket. A természet művei és a legbensőségesebb lelki kötelékek által, amit az emberi szív átérezhet és átélhet, igyekezett magát kijelenteni nekünk; ám mindezek csak tökéletlenül mutatják be végtelen szeretetét. Mert mindezen világos és érthető bizonyítékok ellenére is úgy elvakította a jónak ellensége az emberek értelmét, hogy csak félelemmel és rettegéssel tekintenek Istenre, akit szigorú és engesztelhetetlen Úrnak képzelnek. Sátán félrevezette az emberiséget, hogy Istenben olyan lényt lásson, akinek legfőbb tulajdonsága a szigorú igazságosság, aki hajthatatlan bíró és kegyetlen hitelező. Oly lénynek tüntette fel az Alkotót, aki árgus szemekkel figyeli az emberek hibáit, gyengéit, hogy azonnal lesújthasson rájuk ítéleteivel. Jézus épp azért jött a Földre, hogy eltávolítsa a sötét árnyat, amely Isten irántunk érzett végtelen szeretetét elfedte” (i. m. 8. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Miért különösen fontos tisztában lennünk azzal, hogy Isten dicsősége összekapcsolódik a jóságával? Hogyan igazítja ki ez azt az elképzelést, ami hangsúlyozza Isten abszolút hatalmát, de szeretete és jelleme bemutatása nélkül?
- 2) Megkérdőjelezted már valaha Isten jóságát? Ismersz valakit, aki éppen ezt teszi, olyanok miatt, akik Isten követőinek mondják magukat, de nem úgy élnek, vagy pedig a világban lévő sok gonoszság miatt? Hogyan birkóztál meg ezzel a kérdéssel? Hogyan segíthetnél annak, aki nem tudja könnyen elfogadni Isten jóságát?
- 3) Térjünk vissza a hétfői kérdéshez! A nagy küzdelem valósága hogyan segít megküzdenni a gonoszság problémakörével?

KERESZTURY DEZSŐ:

ESTI IMÁDSÁG

Ó, milyen vak homályba futnak,
kik nélküled indulnak útnak!
A kezemet nézem: leszárad;
szívem sívó homokkal árad.

Valamikor kézen vezettél;
szökni akartam, nem engedted.
Csend volt szívemben és a csendben
szavad szólt csak, mindennél szebben.

Én Istenem! Hívj vissza engem!
Magam maradtam, eltévedtem.
Légy bátorságom, bizodalمام!
Ó, légy úrrá megint Te rajtam!